

Uvod

Kaj je kulturna dediščina?

To je zapuščina preteklih rodov, s katero spoznavamo odnos družbenega, duhovnega in socialnega odzivanja človeka v času in prostoru. Vključuje materialno in duhovno dimenzijo.

Zgodovina nas uči in nam dokazuje, da se prav vse nenehno spreminja in da mora tako rekoč vsakdo doživeti svojo lastno izkušnjo. Koliko takih izkušenj je šlo v pozabo, koliko idealov, usod, lepih misli je kot daljna zvezda na obzorju, ki se ji skušamo približati, ta pa se nam vedno bolj oddaljuje.

Žal nam začetek 21. stoletja, ki pomeni čas tehnološkega in vsestranskega napredka, ne dovoljuje, da bi bolj vztrajno in zavzeto sledili tej zvezdi, da bi krepili sožitje med človekom, kulturo in okoljem, da ne bi drveli le v prihodnost ... Morali bi se večkrat ustavili in ozreti nazaj, saj je spoznavanje preteklosti temeljni kamen za načrtovanje prihodnosti. Zato je ohranjanje kulturne dediščine v slovenskem nacionalnem programu za kulturo ena temeljnih nalog, tako vseh vladnih resorjev kot vseh lokalnih skupnosti.

V Ustavi Republike Slovenije (73. člen) je zapisano:

»Vsakdo je dolžan v skladu z zakonom varovati naravne znamenitosti in redkosti ter kulturne spomenike. Država in lokalne skupnosti skrbijo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine.«

Tudi zato, predvsem pa zaradi izredne zakladnice spominov starejših krajanov Planine pod Golico, smo se odločili za izvedbo projekta oz. študijskega krožka »Kako so na Planini pod Golico včasih živeli?«

Na LU Jesenice smo prepričani, da bo marsikatera zgodba iztrgana iz pozabe prav po zaslugi tega projekta ter pričujoče brošure, ki je nastala kot rezultat zavzetega dela udeleženk in udeležencev tega krožka.

Naša kulturna dediščina je zelo bogata, zato smo nanjo ponosni. To, na kar je človek ponosen, pa želi in mora predstaviti tudi drugim. Izvirne zgodbe posameznikov se prepletajo v zgodbo Planine pod Golico. Upamo, da bo branje le-teh obogatilo marsikatero vašo urico, saj so v času poplave španskih, ameriških, mehiških zgodb

neprecenljive vrednosti in pravi balzam za dušo. In navsezadnje – naše so, doživeli in živeli so jih naši predniki; tudi zato smo veseli, da smo jih zbrali in zapisali in s tem ohranili za naslednje rodove.

Za pomoč pri izpeljavi študijskega krožka se zahvaljujemo Občini Jesenice, Občinski knjižnici Jesenice in Gornjesavskemu muzeju Jesenice, še posebej pa etnologinjama Zdenki Torkar Tahir in Nataši Kokošinek za njuno sodelovanje in predanost.

Polona Knific
Ljudska univerza Jesenice